

3.2. Het gaat hier namelijk om een probleem dat de volksgezondheid aangaat, terwijl het verbruik van CFK's voor deze toepassingen bijzonder gering is. De diensten van de Commissie zouden er bij de bevoegde autoriteiten in de Lid-Staten op moeten aandringen dat de registratieprocedures voor deze geneesmiddelen, zodra hiervoor nieuwe drijfgassen zijn ontwikkeld, in versneld tempo worden afgewerkt. Dank zij deze versnelde procedures kunnen de nieuwe bepalingen dan zo spoedig mogelijk in acht worden genomen, terwijl de bevoorrading van patiënten die het niet zonder deze geneesmiddelen kunnen stellen, niet in gevaar komt.

B. Overige produkten

3.3. Ten aanzien van de vrijstellingen voor andere essentiële toepassingen zou het Comité graag zien dat de Commissie ervoor zorgt dat:

- een positieve lijst van deze vrijstellingen wordt opgesteld,
- de criteria worden opgesomd op basis waarvan een toepassing als essentieel wordt beschouwd,
- hieraan een tijdlimiet wordt verbonden,
- het aantal zo gering mogelijk wordt gehouden.

4. Hergebruik

4.1. De Commissie zou de mogelijkheden moeten onderzoeken om tot hergebruik en verwijdering van de in onderhavig verordeningvoorstel bedoelde stoffen over te gaan, met name de volledig gehalogeneerde CFK's en de halonen die thans aanwezig zijn in industriële of particuliere installaties die van vóór het Protocol van Montreal dateren.

Gedaan te Brussel, 27 mei 1992.

*De Voorzitter
van het Economisch en Sociaal Comité*

Michael GEUENICH

Advies over het voorstel voor een verordening (EEG) van de Raad tot vaststelling van handelsnormen voor bepaalde melkvetten en andere vetten dan melkvetten alsmede voor uit plantaardige en dierlijke produkten samengestelde vetten ⁽¹⁾

(92/C 223/20)

De Raad heeft op 10 februari 1992 besloten, overeenkomstig de bepalingen van artikel 198 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap het Economisch en Sociaal Comité te raadplegen over het voornoemde voorstel.

De Afdeling voor landbouw en visserij, die met de voorbereiding van de desbetreffende werkzaamheden was belast, heeft haar advies op 12 mei 1992 goedgekeurd. Rapporteur was de heer Quevedo Rojo.

Het Economisch en Sociaal Comité heeft tijdens zijn 297e Zitting (vergadering van 27 mei 1992) het volgende advies uitgebracht, dat met 50 stemmen vóór en 20 stemmen tegen, bij 8 onthoudingen, is goedgekeurd.

1. Algemene opmerkingen

1.1. Het Comité gaat in principe akkoord met het voorstel van de Commissie, en in het bijzonder met het initiatief dat erop is gericht een produkt te beschermen dat vanwege zijn hoge kwaliteit en zuiverheid veel wordt geïmiteerd door fabrikanten die op die manier van de goede naam van dit produkt willen profiteren. Ook acht het Comité het van het grootste belang dat de consument een optimale garantie en zoveel mogelijk informatie betreffende de werkelijke aard van de op de markt gebrachte produkten wordt geboden.

1.2. Het Comité zou voorts gaarne zien dat op de hiermee ingeslagen weg wordt voortgegaan en ook andere produkten in de Gemeenschap d.m.v. een duidelijke definitie op EG-niveau worden beschermd.

1.3. De titel van het voorstel zou met de inhoud ervan in overeenstemming moeten worden gebracht en daartoe als volgt moeten worden gewijzigd: „Voorstel voor een verordening van de Raad tot vaststelling van handelsnormen voor bepaalde melkvetten die als broodsmetsel worden gebruikt, andere vetten en melanges daarvan”.

⁽¹⁾ PB nr. C 36 van 14. 2. 1992, blz. 12.

1.4. Het Comité vindt dat de term „boter” uitsluitend gebruikt zou moeten worden voor het produkt dat wordt verkregen uit melk of room, met een vetgehalte van ten minste 80 %. Het vraagt de Commissie om produkten met een geringer vetgehalte waarin de vetstof is vervangen door water of een andere stof, een andere benaming te geven (b.v. „produkt van melkvet”).

2. Bijzondere opmerkingen

2.1. Het Comité stelt voor, aan artikel 2, lid 1, de volgende zin toe te voegen:

„Deze benamingen worden tevens gebezigd wanneer de bedoelde produkten worden vermeld als ingrediënten van andere voedingsmiddelen.”

2.2. Artikel 4, lid 1

2.2.1. Ter wille van de duidelijkheid stelt het Comité voor, lid 1), sub b), van artikel 4 als volgt te lezen:

„het totale vetgehalte van het eindprodukt vóór de verzending ervan door de verwerkende industrie, voor de in bijlage 2 bedoelde produkten met een vetgehalte van minder dan 80 %.”

2.2.2. Het Comité vindt dat lid 1, d), van artikel 4 geschrapt kan worden, aangezien dit produkt betreft die alleen melkvet bevatten en het totale vetgehalte reeds wordt aangegeven op grond van het bepaalde in lid 1, b).

2.2.3. Artikel 4, lid 2: Het Comité stelt voor, dit lid in het desbetreffende deel van bijlage 2 op te nemen.

2.2.4. Artikel 4, lid 3: Het Comité vindt dat beter aangegeven moet worden wat precies wordt verstaan onder „variëteit” en „oorsprong” en het mogelijke verband daarvan met de begrippen die worden gehanteerd in de voorstellen voor verordeningen betreffende de bescherming van geografische benamingen en aanduidingen van oorsprong van landbouwprodukten en levensmiddelen, en betreffende de certificering van de specifieke kenmerken van levensmiddelen.

2.3. Artikel 5

2.3.1. Lid 2: Het Comité stelt voor, de tekst van lid 2 als volgt aan te vullen:

„Deze vermeldingen moeten op de begeleidende handelsdocumenten voorkomen als de betrokken produkten niet verpakt zijn.”

2.4. Het Comité stelt voor, de tweede alinea van artikel 7 te schrappen.

2.5. Ter wille van de duidelijkheid stelt het Comité voor, artikel 10 als volgt te formuleren:

„Ingeval naar dit artikel wordt verwezen, worden de betrokken maatregelen, naar gelang van het geval vastgesteld

- volgens de procedure van artikel 30 van Verordening (EEG) nr. 804/68,
- volgens de procedure van artikel 38 van Verordening (EEG) nr. 136/66, dan wel
- door combinatie van beide bovengenoemde procedures.”

Gedaan te Brussel, 27 mei 1992.

*De Voorzitter
van het Economisch en Sociaal Comité*

Michael GEUENICH

BIJLAGE

(artikel 43, vierde alinea, van het Reglement van Orde)

Tijdens de discussie zijn de volgende wijzigingsvoorstellen verworpen:

Paragraaf 1.4

Te schrappen.

Motivering

Nieuwe behoeften en produktontwikkeling hebben geleid tot verhoging van de produktie van boter met gehaltes van 60 en 40 % melkvet. Deze produkten mag de naam „boter” niet worden ontnomen, zolang het melkvetgehalte maar duidelijk op de verpakking wordt aangegeven.

Uitslag van de stemming

Stemmen vóór: 21, stemmen tegen: 45, onthouding: 2.

Paragraaf 1.4

Te schrappen.

Motivering

Boter (met een melkvetgehalte van meer dan 80 %) moet natuurlijk „boter” worden genoemd; evenzo moet halfvolle boter ook „halfvolle boter” heten, en niet, zoals de rapporteur voorstelt, „produkt van melkvet”.

Hoe zou men immers kunnen weten dat een „produkt van melkvet” in werkelijkheid ook halfvolle boter kan zijn?

Uitslag van de stemming

Stemmen vóór: 21, stemmen tegen: 45, onthoudingen: 2.

Paragraaf 1.4

Te schrappen en te vervangen door het volgende:

„Het Comité vindt dat op traditionele wijze bereide boter, verkregen uit melk of room, met een vetgehalte van meer dan 80 %, specifieke bescherming zou moeten genieten op basis van artikel 4 inzake etikettering en/of artikel 6 inzake de bepaling van het kwaliteitsniveau.”

Motivering

De in paragraaf 1.4 voorgestelde definitie van boter is te restrictief, en wel om de volgende redenen:

1. Hiermee wordt verdere ontwikkeling van het procédé voor de bereiding van boter vrijwel verboden, en wordt het dus vrijwel onmogelijk, in de toekomst nieuwe technologische ontwikkelingen in deze sector toe te passen. Zonder de hoofdkenmerken van het produkt (melkvetgehalte) te veranderen, is het b.v. denkbaar dat de kwaliteit en het concurrerende karakter van het produkt (zoals betere smeerbaarheid) worden verhoogd, met name door toevoeging van bepaalde stoffen, die uiteraard de vetstof zelf niet mogen vervangen.

2. Het wordt de producent onmogelijk gemaakt, het positieve imago van boter voor verdere diversificatie te gebruiken: het zal dus niet meer mogelijk zijn, op basis van boter bereide produkten in de handel te brengen onder benamingen als „halfvolle boter” of „driekwartboter” die in het onderhavige verordeningvoorstel worden gedefinieerd. Een dergelijke mogelijkheid voor produktdiversificatie bestaat wel reeds voor melk („halfvolle melk”, „magere melk”, enz.), zonder dat het imago van melk of de eigenschappen ervan hierdoor worden aangetast, en zonder dat de consument in verwarring raakt (in het geval van melk moet het melkvetgehalte volgens de desbetreffende verordening steeds op het produkt worden aangegeven). Er is hier sprake van een duidelijk gat in de markt; dit wordt bevestigd door de ontwikkeling van de vraag.

Het is dus wenselijk, de sector melkvetprodukten open te stellen voor „light”-produkten, wil de doelstelling van de verordening, nl. het verlenen van steun aan de producent door de afzet van zijn produkt te bevorderen, niet op losse schroeven komen te staan.

3. Er is niets op tegen, het produkt „traditionele boter” te willen beschermen, en dat zou inderdaad in het kader van de onderhavige verordening kunnen geschieden, zoals in dit wijzigingsvoorstel wordt aangegeven.

Het is echter absoluut noodzakelijk dat de definitie van de benaming „boter” als zodanig algemeen genoeg is om de sector in staat te stellen zich aan te passen. De in het verordeningvoorstel gebruikte definitie is overigens afkomstig uit de Codex.

Uitslag van de stemming

Stemmen vóór: 28, stemmen tegen: 44, onthoudingen: 4.

Een nieuwe, als volgt luidende paragraaf 2.6 toe te voegen:

„2.6 Bijlage 2, Groep B en C

Volgens deze twee bijlagen zijn alle produkten met een melkvetgehalte tussen 3 en 15 % niet toegestaan; dientengevolge zouden de produkten met een melkvetgehalte van 10 % die momenteel verkrijgbaar zijn, niet langer mogen worden verkocht. Dit is onaanvaardbaar en dient te worden gecorrigeerd.”

Motivering

Tijdens de Afdelingsvergadering heeft de vertegenwoordiger van de Commissie meegedeeld dat hierbij sprake is van een vergissing uit onwetendheid en dat het niet de bedoeling is, produkten die in sommige Lid-Staten in de handel zijn, illegaal te verklaren. Toch dient hierover in het advies een duidelijke opmerking te worden gemaakt. Het opmerken van dergelijke fouten is een van de nuttige taken die het Comité in het belang van de burger vervult.

Uitslag van de stemming

Stemmen vóór: 27, stemmen tegen: 27, onthoudingen: 18.

Een nieuwe, als volgt luidende paragraaf 2.7 in te voegen:

„Meer in het algemeen gezien beperkt een dergelijk verbod van bepaalde categorieën produkten de keus van de consument en belemmert dit de produktontwikkeling. Op een interne markt die bedoeld is om de consument een betere keus te bieden door kunstmatige belemmeringen uit de weg te ruimen, is dit daarom niet op zijn plaats.”

Motivering

Het wijzigingsvoorstel spreekt voor zichzelf. Doel van de interne markt is om bestaande belemmeringen op te heffen en niet om nieuwe hindernissen te creëren, zoals in dit voorstel wordt gepoogd.

Uitslag van de stemming

Stemmen vóór: 17, stemmen tegen: 40, onthoudingen: 13.

Advies over het voorstel voor een verordening (EEG) van de Raad inzake de instelling in de Franse Overzeese Departementen, op de Canarische Eilanden, in Madeira en de Azoren, van een versterkte steunregeling ten behoeve van de oprichting van producentenorganisaties⁽¹⁾

(92/C 223/21)

De Raad heeft op 22 april 1992 besloten, overeenkomstig de bepalingen van artikel 198 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap het Economisch en Sociaal Comité om advies te vragen over het voornoemde voorstel.

Het Economisch en Sociaal Comité heeft besloten, de heer Pricolo als algemeen rapporteur voor de voorbereiding van de desbetreffende werkzaamheden aan te wijzen.

Het Economisch en Sociaal Comité heeft tijdens zijn 297e Zitting (vergadering van 27 mei 1992) het volgende advies uitgebracht, dat met algemene stemmen werd goedgekeurd.

1. Het Comité kan zich volledig vinden in de redenen die de Commissie ertoe gebracht hebben het onderhavige voorstel uit te werken. Hiermee wordt beoogd, meer oprichtings- en aanloopsteun te verlenen voor producentenorganisaties in de sector visserijprodukten in de Franse overzeese departementen (DOM) en op de Canarische Eilanden, Madeira en de Azoren.

2. Differentiëring van de steun op grond van de specifieke structuursituatie in de verschillende regio's van de Gemeenschap dient n.l. voortaan beschouwd te worden als vaste regel in het landbouwstructuurbeleid.

Vermindering of zelfs opheffing van de structuurverschillen, en bijgevolg grotere economische en sociale samenhang, kan worden bereikt door gedifferentieerde parameters te hanteren, waarbij rekening wordt gehouden met de verschillende factoren die de economische en produktie-ontwikkeling in de probleemgebieden en de ultraperifere regio's van de Gemeenschap in de weg staan.

3. De bepalingen betreffende de producentenorganisaties en de unies daarvan — zowel de bepalingen die zijn opgenomen in de horizontale Verordening (EEG)

nr. 1360 van 19 juni 1978, gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 3808 van 12 december 1989, als die van Verordening (EEG) nr. 3687 van de Raad van 28 november 1991 inzake de visserijsector — zijn erop gericht, de structuurproblemen op te lossen die zich voordoen op het stuk van de concentratie van het aanbod en van de aanpassing van de produktie aan de eisen van de markt.

In de meest afgelegen regio's en op de eilanden van de Gemeenschap zijn deze problemen nog veel groter en soms zelfs uitzichtloos. Er moet bijgevolg iets worden gedaan — zowel economisch als financieel — om het uitermate grote aantal kleine en ondoeltreffend georganiseerde bedrijven in die gebieden te helpen.

4. Dit initiatief van de Commissie kan dan ook de goedkeuring van het Comité wegdragen, mede omdat hierbij een homogene afwijkende regeling voor de producentenorganisaties in de visserijsector wordt ingevoerd. Er zij n.l. aan herinnerd dat de Raad bij zijn besluit van 26 juni 1991 betreffende de programma's Poseican (Canarische Eilanden) en Poseima (Azoren en Madeira) het beginsel heeft vastgelegd dat voor deze eilanden een versterkte steunregeling ten behoeve van de producentenorganisaties in de visserijsector diende te worden ingevoerd.

⁽¹⁾ PB nr. C 100 van 22. 4. 1992, blz. 13.